

Uudenmaan virkistysalueyhdistys

ANDÖN VIRKISTYSALUEEN KÄYTTÖ- JA HOITOSUUNNITELMA

12/2025

Sisältö

Tiivistelmä.....	3
1 Tausta ja tavoitteet.....	4
2 Suunnittelualueen tarkastelu	4
2.1 Suunnittelualueen sijainti ja rajaus	4
2.2 Kehittämisen suunnittelua ohjaavat asiakirjat.....	5
2.3 Luonnon yleispiirteet.....	5
2.4 Arvokkaat luontokohteet ja lajisto	6
3 Käytön ja hoidon periaatteet.....	7
3.1 Virkistyskäyttö	7
3.2 Luonnonhoito	7
4 Suunnittelualueen luonnon virkistyskäytön nykytila	8
4.1 Vetovoimatekijöiden analyysi	8
4.2 Virkistyskäytön kysyntä ja tarjonta.....	9
6 Kehittämistoimenpiteet.....	9
6.1 Virkistyskäyttö	9
6.2 Luonnonhoito	10
7 Lähteet.....	11
8 Liitteet.....	12
8.1 Andön luonnonhoitosuunnitelma 2025–2035	12

Tiivistelmä

Andön virkistysalue sijaitsee Orslandetin saaren eteläpuolella Inkoon saaristossa. Lähistöllä sijaitsee myös kaksi Uuvin muuta virkistysaluetta: Hankelö ja Gölisnäs. Andö on säilynyt pitkään suurelta osin luonnontilaisena, mikä näkyy erityisesti metsiköiden rakennepiirteissä, kuten runsaana eriasteisen lahopuun määränä sekä paikoin puustorakenteen vaihtelevuutena. Rantoja hallitsevat monin paikoin kalliot ja kivikkorannat. Andön virkistysalueen käyttäjät ovat melojia ja veneilijöitä. Alueen käyttö painottuu rannoille ja erityisesti itäkärkeen ja eteläpuolelle, jossa on silokallioita. Niiltä on helppo löytää paikkoja eväiden syöntiin, maiseman katseluun tai leikkeluun.

Andön virkistysalueella ei ole säännöllistä ylläpitoa vaativia virkistyskäytön palveluita. Vaikka yleinen suuntaus luonnon virkistyskäytössä ja myös monien Uuvin alueiden kehittämisessä on palveluiden lisääminen, puoltavat paikkaansa myös sellaiset alueet, joilla ei ole tarjolla juurikaan palveluvarustusta ja virkistyskäyttö on hyvin omatoimista. Andön virkistysalue edustaa virkistyskäyttöprofiililtaan tällaista aluetta ja palvelee kävijöitä, jotka arvostavat omaa rauhaa ja ruuhkattomuutta. Havaintoihin perustuen saaren käyntimäärien arvioidaan olevan alle 1000 käyntiä vuodessa, eikä määrään todennäköisesti ole odotettavissa merkittävää lisäystä.

Tämä käyttö- ja hoitosuunnitelma on laadittu ohjaamaan virkistysalueen käyttöä, hoitoa ja kehittämistä. Sen periaatteellinen aikajänne on noin kymmenen vuotta, mutta tarvittaessa sitä voidaan päivittää jo aiemminkin. Käyttö- ja hoitosuunnittelussa alueen kehittämistä on lähestytty alueen profiloitumisesta osaksi Uuvin saaristokohteita. Esiin nousseista tarpeista on johdettu konkreettiset kehittämistoimenpiteet.

Andön virkistysalueen vetovoimaisimpaan, itään kurkottavalle niemelle asennetaan infotaulu ja kiinnitysrenkaita. Muuten Andön virkistysalue säilytetään omatoimisena kohteena ilman palveluja. Kävijät voivat tarvittaessa hakeutua muutaman kilometrin päähän Gölisnäsiin kattavien palveluiden äärelle. Käytön kehittymistä kuitenkin seurataan, ja mikäli tarvetta ilmenee, voidaan virkistysalueelle rakentaa kuivakäymälä sekä muuta pienimuotoista virkistyskäytön palveluvarustusta.

Suurelta osin luonnontilaiselle Andön virkistysalueelle ei ole suunnitteilla muita luonnonhoitotoimenpiteitä kuin että alueella seurataan saaristoluonnon monimuotoisuutta tyyppillisesti uhkaavien tekijöiden, kuten haitallisten vieraslajien esiintyvyyttä, ja niitä torjutaan tarpeen mukaan.

1 Tausta ja tavoitteet

Uudenmaan virkistysalueyhdistys (Uuvi) laatii kaikille virkistysalueilleen käyttö- ja hoitosuunnitelman, joka ohjaa alueen käyttöä, hoitoa ja kehittämistä. Sen periaatteellinen aikajänne on noin kymmenen vuotta, mutta tarvittaessa sitä voidaan päivittää jo aiemminkin.

Käyttö- ja hoitosuunnitelmassa esitetään virkistyskäytön kehittämistoimenpiteet sekä virkistysalueen luonnonhoitosuunnitelmat perusteluineen. Niitä laadittaessa pyritään kehittämistä tarkastelemaan itse virkistysalueen lisäksi myös ympäröivien alueiden toimintojen ja palveluiden näkökulmasta.

Andön virkistysalue on tullut Uuvin hallintaan vuonna 2014. Sille ei aiemmin ole tehty käyttö- ja hoitosuunnitelmaa.

2 Suunnittelualueen tarkastelu

2.1 Suunnittelualueen sijainti ja rajaus

Andön virkistysalue sijaitsee Orslandetin saaren eteläpuolella Inkoon saaristossa. Virkistysalueen maapinta-ala on 16 hehtaaria. Andön läheisyydessä sijaitsee myös kaksi muuta Uuvin virkistysaluetta, Gölisnäs ja Hankelö.

Andön virkistysalueen sijainti Orslandetin saaren eteläpuolella Inkoossa. Läheisyydessä sijaitsevat myös Gölisnäs ja Hankelön virkistysalueet.

2.2 Kehittämisen suunnittelua ohjaavat asiakirjat

Uusimaa-kaava 2050, Uudenmaan liitto 2020

Uudenmaan maakuntakaavassa Andön virkistysalue on osoitettu virkistyskäytön kohdealueeksi, jolla osoitetaan sijaintiin ja muihin ominaisuuksiin perustuvia maakunnallisen virkistysalueverkoston ylläpitämisen ja kehittämisen kannalta tärkeitä yleiseen virkistykseen ja ulkoiluun tarkoitettuja alueita, joiden pinta-ala on alle 50 hehtaaria. Näiden alueiden suunnittelussa on huomioitava niiden kehittäminen osana maakunnallista virkistysalueverkostoa sekä erityisesti kiinnitettävä huomiota ympäristön laatuun, luonnon monimuotoisuuteen ja alueiden sijaintiin osana ekologista verkostoa.

Inkoon ulkosaariston rantaosayleiskaava ja rantayleiskaavan muutos, Inkoon kunta 2000

Andön virkistysalue on osoitettu merkinnällä VR-1 (retkeily- ja ulkoilualue, jolla on erityisiä ympäristöarvoja). Lisäksi alueelle on osoitettu merkinnät sl (73) (arvokas luontoalue: monimuotoinen ja edustava karukkomännikkö, kivi- ja soraranta sekä rantavalleja, joissa rantakasvillisuus on runsasta) sekä sm (301) (muinaismuistokohde, rautakautiset kiviröykkiöt).

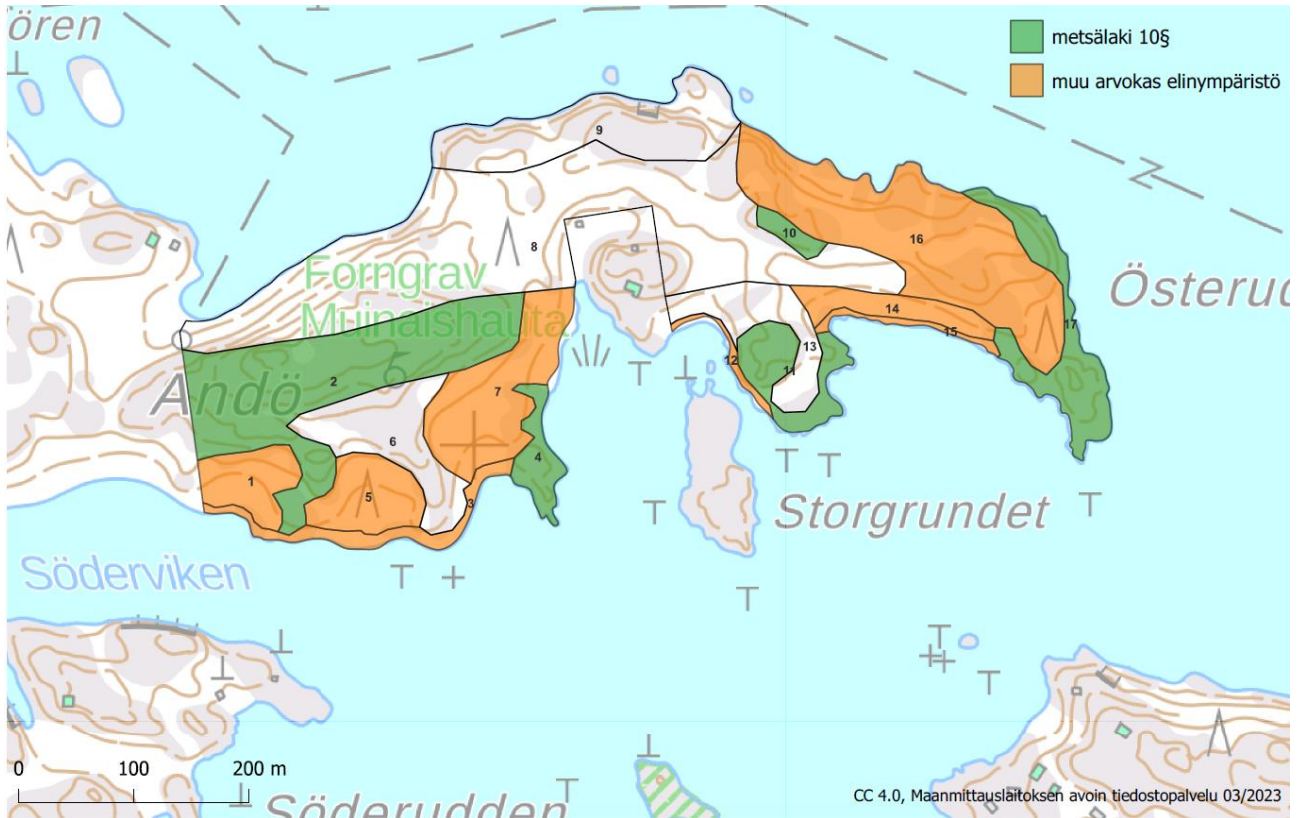
Ote Inkoon ulkosaariston rantaosayleiskaavan ja rantayleiskaavan muutoksen kaavakartasta (Inkoon kunta). Andön virkistysalueen rajaus on merkitty karttaan punaisella (VR-1-kaava-alue).

2.3 Luonnon yleispiirteet

Andön virkistysalue on säilynyt pitkään luonnontilaisena, mikä näkyy erityisesti metsiköiden rakennepiirteissä, kuten runsaana eriasteisen lahoppuun määränä sekä paikoin puustorakenteen vaihtelevuutena. Vain yhdellä metsikkökuviolla on 1990–2000-luvun taitteessa tehty siemenpuuhakkuu, ja

sekin on jo kehittynyt kohti erirakenteista metsikköä. Rantoja hallitsevat monin paikoin kalliot ja kivikkorannat, joilla esiintyy Itämeren kivikkorannoille tyypillistä kasvillisuutta. Kallioiset rannat vaihettuvat mäntyvaltaisiin kangasmetsiin, joiden keskellä on kuitenkin myös karumpia kalliosaarekkeitä.

2.4 Arvokkaat luontokohteet ja lajisto

Kartta alueen arvokkaista elinympäristöistä.

Metsälain 10§:n mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä Andössä edustavat luonnontilaiset vähätuottoiset kalliot (2; 4; 10; 11 & 17).

Muihin arvokkaisiin elinympäristöihin on luokiteltu eri luontotyyppisiä joko niiden paikallisen ainutlaatuisuuden tai valtakunnallisen arvokkuuden perusteella. Näitä edustavat runsas lahpuustoiset luonnontilaiset/luonnontilaisen kaltaiset kangasmetsät (1; 5; 7; 14 & 16) sekä Itämeren kivikkoiset niittyrannat (3; 12 & 15).

3 Käytön ja hoidon periaatteet

3.1 Virkistyskäyttö

Virkistyskäyttö Uuvin alueilla pohjautuu perusperiaatteiltaan jokaisenoikeuksien noudattamiseen. Alueilla tarjotaan virkistyskäyttöä tukevia peruspalveluita (esimerkiksi opasteet ja merkityt reitit, tauko- ja tulipaikat rakenteineen, kuivakäymälät, laiturit).

Uudenmaan asukasluku kasvaa jatkuvasti, ja samanaikaisesti myös luonnon virkistyskäyttö, monenlainen luontoliikunta sekä luontomatkailu kasvattavat suosiotaan. Tämä näkyy monin tavoin myös Uuvin virkistysalueilla. Erilaiset käyttäjäryhmät kaipaavat yhä enenevässä määrin tarpeisiinsa soveltuvia palveluita, joiden tarjontaa Uuvi pyrkii alueillaan parantamaan.

Monilla virkistysalueilla on kysyntää myös erilaisille kaupallisesti tuotetuille palveluille (esim. erilaiset opastus- ja ohjelmapalvelut, välinevuokraus, kahvila-, ravintola- ja majoituspalvelut, jne.). Uuvi ei itse tuota tällaisia palveluita, mutta niitä voi olla tarjolla alueiden käyttäjille yhteistyöyritysten kautta.

Alueiden profilointi edesauttaa palveluiden suunnittelua ja mitoittamista mielekkäästi kunkin virkistysalueen käyttäjien ja käyntimäärien kannalta. Profiloinnissa pyritään tunnistamaan alueen vahvuudet ja heikkoudet sekä keskeiset käyttäjäryhmät ja heidän tarpeensa. Näiden kautta tarkastellaan erilaisten mahdollisten kehityskulkujen vaikutusta alueen virkistyskäyttöön ja kestävytyteen. Ohjaavana teemana käytön ja hoidon suunnittelussa on alueiden luonto-, maisema-, kulttuurihistoria- ja virkistyskäyttöarvojen säilyminen.

Soveltava luontoliikunta ja esteettömyys ovat läpileikkaava teema Uuvin alueiden kehittämisessä. Ne huomioidaan kullakin alueella mahdollisuuksien mukaan. Viestinnän keinoin kävijöille tarjotaan tietoa, jonka avulla kävijät voivat itse arvioida kohteen soveltuvuuden omiin tarpeisiinsa. Andön virkistysalueen kohdalla soveltavan luontoliikunnan näkökulma huomioidaan viestinnässä, mutta saaren topografian ja luonnonolojen vuoksi sinne ei ole suunnitteilla esteettömiä palveluita.

Andössä noudatetaan roskattoman retkeilyn periaatetta, eli kävijät huolehtivat itse roskansa pois alueelta.

3.2 Luonnonhoito

Andön luonnontilaiset saariston kallio- ja kivikkorannat sekä puuston rakennepiirteiltään luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset metsiköt muodostavat virkistysalueen luonnollisen viehätysvoiman. Virkistysalueen luonnonhoidossa toteutetaan virkistyskäyttöä ja luonnon elinvoimaisuutta palvelevia toimenpiteitä. Virkistyskäytön kannalta on olennaista, että alueella on viihtyisää kulkea, ja samalla kävijällä on mahdollisuus havainnoida ympäristöään, niin alueen sisäistä lähimaisemaa kuin maisemaa alueen ulkopuolella. Andössä luonnontilaisiksi kehittyvien metsiköiden säilyttäminen sekä saaristoluonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen ovat luonnonhoidon keskeisiä teemoja. Luonnon monimuotoisuuden kannalta on tärkeää turvata alueella esiintyvien arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteet ja niissä esiintyvän lajiston elinolot.

4 Suunnittelualueen luonnon virkistyskäytön nykytila

4.1 Vetovoimatekijöiden analyysi

Andön virkistysalue sijaitsee noin kilometrin päässä veneväyliltä Inkoon saaristossa. Seudulla on paljon vapaa-ajan asutusta sekä vesilläliikkuja kesäaikaan. Inkoon satama on noin 13 kilometrin päässä. Inkoon saaristossa on useita virkistysaaria tai saaria, joista osa on virkistysaluetta. Alle kahden kilometrin päässä Andöstä sijaitsee Vantaan kaupungin Bjursin ulkoilualueeseen kuuluva Orrörarna-virkistysaari, jossa on mm. tulipaikka.

Andön läheisyydessä sijaitsee myös kaksi Uuvin virkistysaluetta: Hankelö reilun kahden kilometrin ja Gölisnäs reilun kolmen kilometrin päässä. Kohteet täydentävät toisiaan ja muodostavat yhdessä kiinnostavan kokonaisuuden. Gölisnäsin palvelut ovat kattavat ja aivan sen vieressä sijaitseva metsäinen ja kallioinen Hankelö tarjoaa piipahduspaikan vesiretkelle.

Andö sijaitsee Orrörarnan, Gölisnäsin ja Hankelön muodostamasta kokonaisuudesta hieman kauempana. Saari on metsäinen ja erityisesti sen eteläranta on vaikuttavaa silokalliota. Etelään aukeavat, merelle kurkottelevat tasaiset silokalliot soveltuvat parhaiten virkistyskäyttöön (kartassa alue 1). Niiltä on helppo löytää paikkoja eväiden syöntiin, maiseman katseluun tai leikkelyyn. Silokallioiden lomassa on pieni hiekkapoukama, joka sopii niin rantaleikkeihin kuin rantautumiseen kajakeilla tai kanooteilla. Alueen itäranta sopii syvyytensä puolesta veneellä rantautumiseen. Saaren metsä ja avokalliot ovat suurimmaksi osaksi mukavaa kulkea. Alueen pohjoisranta on kuitenkin syvien rotkojen ja myrskyissä kaatuneiden puiden vuoksi vaikeakulkuinen (kartassa alue 2). Virkistysalueella sijaitsevan muinaishaudan rauhaista ympäristö muistuttaa menneistä ajoista (kuvassa alue 3).

Kartta Andön virkistysalueen erilaisista luonnon oloista ja tiloista.

4.2 Virkistyskäytön kysyntä ja tarjonta

Andön virkistysalueella ei ole tehty kävijälaskentaa, eikä siellä ole säännöllistä ylläpitoa vaativia virkistyskäytön palveluita, joiden ylläpidon tarpeeseen pohjautuen käyntimääriä voitaisiin arvioida. Havaintoihin perustuen saaren käyntimäärien arvioidaan olevan alle 1000 käyntiä vuodessa, eikä määrään todennäköisesti ole odotettavissa merkittävää lisäystä.

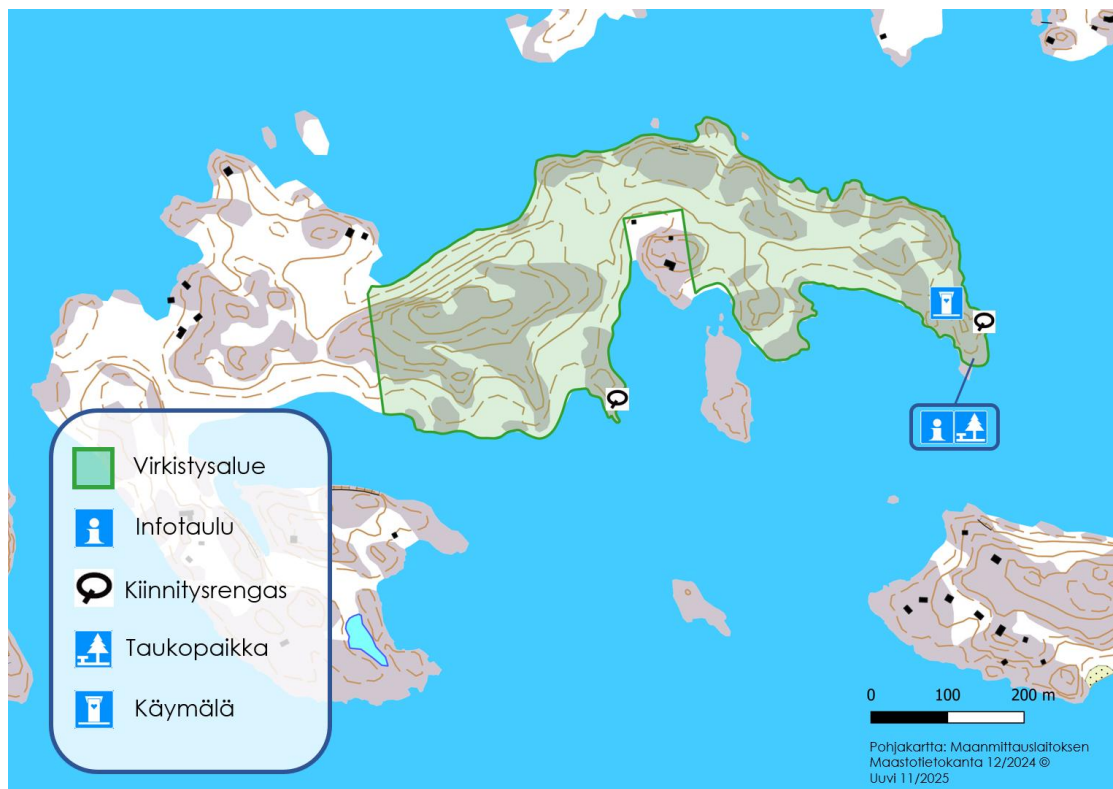
Andön virkistysalueen käyttäjät ovat melojia ja veneilijöitä. Alueen käyttö painottuu rannoille ja erityisesti itäkärkeen ja eteläpuolelle, jossa on silokallioita. Alueella ei juurikaan näy ihmisen tallaamia polkuja. Itäkärjessä on nostettu ajopuu kivien päälle istuimeksi ja maastossa on nähtävissä muutamia hiiliä luvattomista tulista.

Andön virkistysalue sopii hyvin etappikohteeksi tai pienen meriretken pääkohteeksi veneilijöille ja melojille, joita kiinnostaa hetken huilaus tai seikkailu saarella. Vähäiset virkistyskäytön palvelut houkuttelevat paikalle kävijöitä, jotka arvostavat omaa rauhaa ja ruuhkattomuutta.

Vaikka yleinen suuntaus luonnon virkistyskäytössä ja myös monien Uuvin alueiden kehittämisessä on palveluiden lisääminen, puoltavat paikkaansa myös sellaiset alueet, joilla ei ole tarjolla juurikaan palveluvarustusta ja virkistyskäyttö on hyvin omatoimista. Andön virkistysalue edustaa virkistyskäyttöprofiililtaan tällaista aluetta ja palvelee kävijäkuntaa, joita palveluiden puute ei haittaa vaan pikemminkin houkuttaa.

6 Kehittämistoimenpiteet

6.1 Virkistyskäyttö

Kartta Andön suunnitellusta palveluvarustuksesta.

Andön virkistysalueen vetovoimaisimpaan, itään kurkottavalle niemelle asennetaan infotaulu ja kiinnitysrenkaita. Muuten Andön virkistysalue säilytetään omatoimisena kohteena ilman palveluja. Kävijät voivat tarvittaessa hakeutua muutaman kilometrin päähän Gölisnäsiin kattavien palveluiden äärelle. Käytön kehittymistä kuitenkin seurataan, ja mikäli tarvetta ilmenee, voidaan virkistysalueelle rakentaa kuivakäymälä sekä muuta pienimuotoista virkistyskäytön palveluvarustusta.

Toimenpide: Opastus
Toimenpiteen kuvaus: <ul style="list-style-type: none"> Itäkärkeen sijoitetaan infotaulu, joka sisältää kartan virkistysalueesta sekä tietoa ja ohjeita siellä toimimiseen ja tiedon Uuvin muiden virkistysalueiden läheisyydestä. Tietoa on tarjolla suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.
Toimenpiteen tarkoitus: Infotaulusta ovat saatavilla tiedot alueen palveluista ja ohjeet siellä toimimisesta. Infotaulu helpottaa kävijöiden liikkumista alueella. Kävijöitä opastetaan myös muinaishaudan ympäristössä toimimisesta.
Toimenpiteen ajankohta: 1–3 vuotta

Toimenpide: Palveluvarustuksen rakentaminen
<ul style="list-style-type: none"> Asennetaan kiinnityslenkkejä alueen itärannalle. Rakennetaan kuivakäymälä. Rakennetaan pienimuotoisia, virkistyskäyttöä tukevia palveluita, kuten pöytä -penkki -ryhmiä.
Toimenpiteen tarkoitus: Kiinnityslenkeillä helpotetaan veneilijöiden rantautumista saareen. Mikäli käyntimäärät kasvavat merkittävästi ja/tai alueen käyttötavat muuttuvat niin, että palveluvarustuksen puuttumisesta alkaa aiheutua ongelmia, voidaan saarelle rakentaa tarpeen mukaisia, pienimuotoisia virkistyskäytön palvelurakenteita.
Toimenpiteen ajankohta: 3–5 vuotta, tarveharkintaan perustuen

6.2 Luonnonhoito

Andön virkistysalueelle ei ole suunnitteilla muita luonnonhoitotoimenpiteitä kuin että alueella seurataan saaristoluonnon monimuotoisuutta tyypillisesti uhkaavien tekijöiden, kuten haitallisten vieraslajien esiintyvyyttä. Vieraspetojen pyynnin osalta on tehty sopimus Luonnon- ja riistanhoitosäätiön kanssa vuonna 2025, ja ensimmäisen vuoden aikana virkistysalueelta on pyydetty kaksi supikoiraa.

7 Lähteet

Uudenmaan liitto. 2020. Uusimaa-kaava 2050 -yhdistelmämaakuntakaava.

Inkoon kunta. 2000. Inkoon ulkosaariston rantaosayleiskaava ja rantayleiskaavan muutos

8 Liitteet

8.1 Andön luonnonhoitosuunnitelma 2025–2035

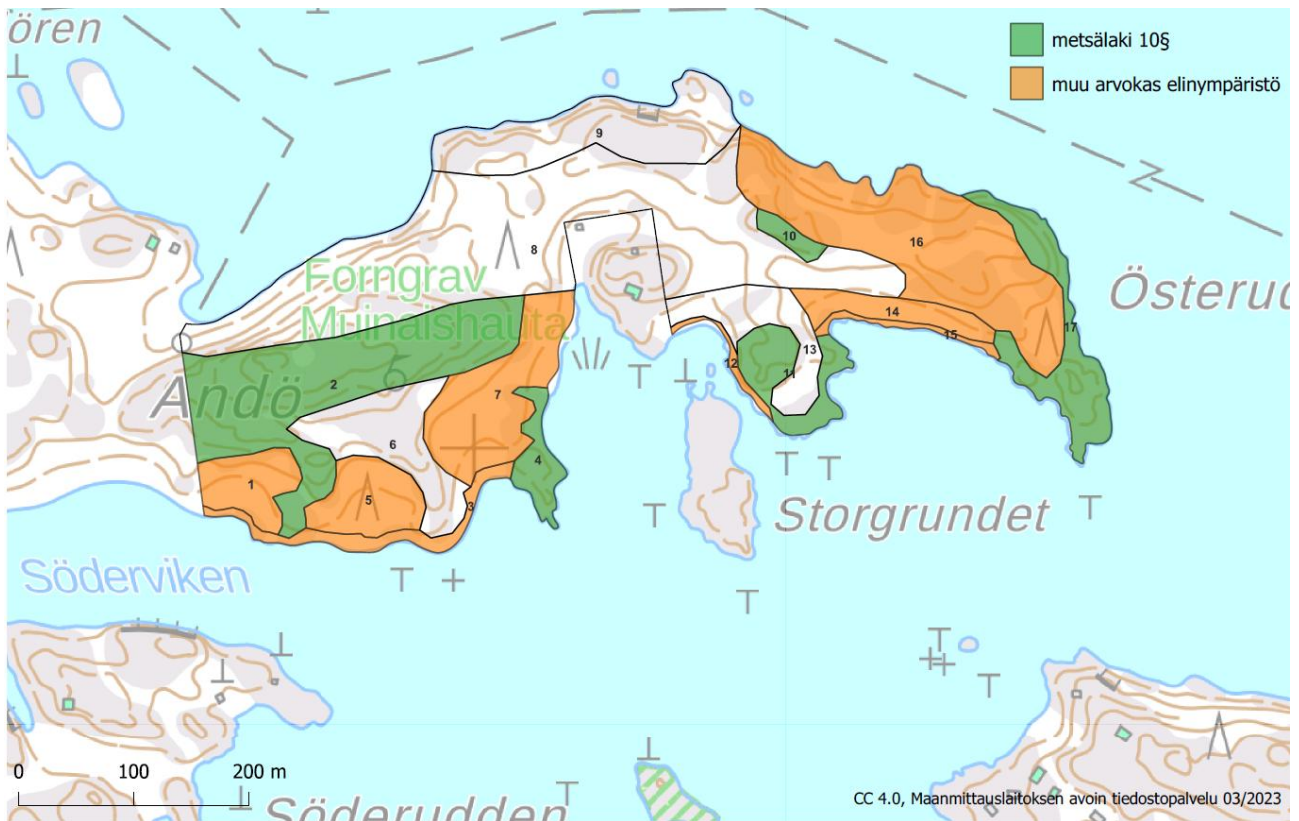
Yleistä

Andön virkistysalue on säilynyt pitkään luonnontilaisena, mikä näkyy erityisesti metsiköiden rakennepiirteissä, kuten runsaana eriasteisen lahopuun määränä sekä paikoin puustorakenteen vaihtelevuutena. Vain yhdellä metsikkökuviolla on 1990–2000-luvun taitteessa tehty siemenpuuhakkuu, ja sekin on jo kehittynyt kohti erirakenteista metsikköä. Rantoja hallitsevat monin paikoin kalliot ja kivikkorannat, joilla esiintyy Itämeren kivikkorannoille tyypillistä kasvillisuutta. Kallioiset rannat vaihettuvat mäntyvaltaisiin kangasmetsiin, joiden keskellä on kuitenkin myös karumpia kalliosaarekkeita.

Inkoon ulkosaariston osayleiskaavassa Andön virkistysalue on osoitettu merkinnällä VR-1 (retkeily- ja ulkoilualue, jolla on erityisiä ympäristöarvoja). Lisäksi alueelle on osoitettu merkinnät sl (73) (arvokas luontoalue, monimuotoinen ja edustava karukkomännikkö, kivi- ja soraranta sekä rantavalleja, joissa rantakasvillisuus on runsasta) sekä sm (301) (muinaismuistokohde, rautakautiset kiviröykkiöt).

Arvokkaat elinympäristöt ja lajisto

Metsälain 10§:n mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä Andössä edustavat luonnontilaiset vähätuottoiset kalliot (2; 4; 10; 11 & 17).

Muihin arvokkaisiin elinympäristöihin on luokiteltu eri luontotyyppejä joko niiden paikallisen ainutlaatuisuuden tai valtakunnallisen arvokkuuden perusteella. Näitä edustaa runsalahopuustoiset luonnontilaiset/luonnontilaisen kaltaiset kangasmetsät (1; 5; 7; 14 & 16) sekä Itämeren kivikkoiset niittyraunnot (3; 12 & 15).

Luonnonhoitotoimenpiteet

Luonnontilaisella saarella ei toteuteta luonnonhoitotoimenpiteitä, mutta alueella seurataan saaristoluonnon monimuotoisuutta tyypillisesti uhkaavien tekijöiden esiintyvyyttä (esim. haitalliset vieraslajit). Vieraspetojen pyynnin osalta on tehty sopimus Luonnon- ja riistanhoitosäätiön kanssa vuonna 2025.

Kuvio 1

Uudistuskypsä männikkö, jossa seassa erirakenteisia kuusia. Kasvupaikkana on kuivahko kangas. Runsaasti eri lahoasteista lahoppuuta (muu arvokas elinympäristö).

Kuvio 2

Avokallioinen luonnontilainen kitumaan männikkö, joka on metsälain 10§:n erityisen tärkeä elinympäristö (vähätuottoinen kallio).

Kuvio 3

Itämeren kivikkoinen niittyranta (muu arvokas elinympäristö), joka kuitenkin paikoin rihmalevän rehevöittäjä. Kivikkorannan kasvillisuudessa esiintyy mm. merirannikki, ketohanhikki, rantavehänä, keltamaksaruoho, keltamaite, ruoholaukka.

Kuvio 4

Avokallioinen joutomaa, joka on metsälain 10§:n erityisen tärkeä elinympäristö (vähätuottoinen kallio). Paikoittain kasvillisuuslaikkuja, joissa esiintyy mm. ahosuolaheinä, sauniot, ruoholaukka.

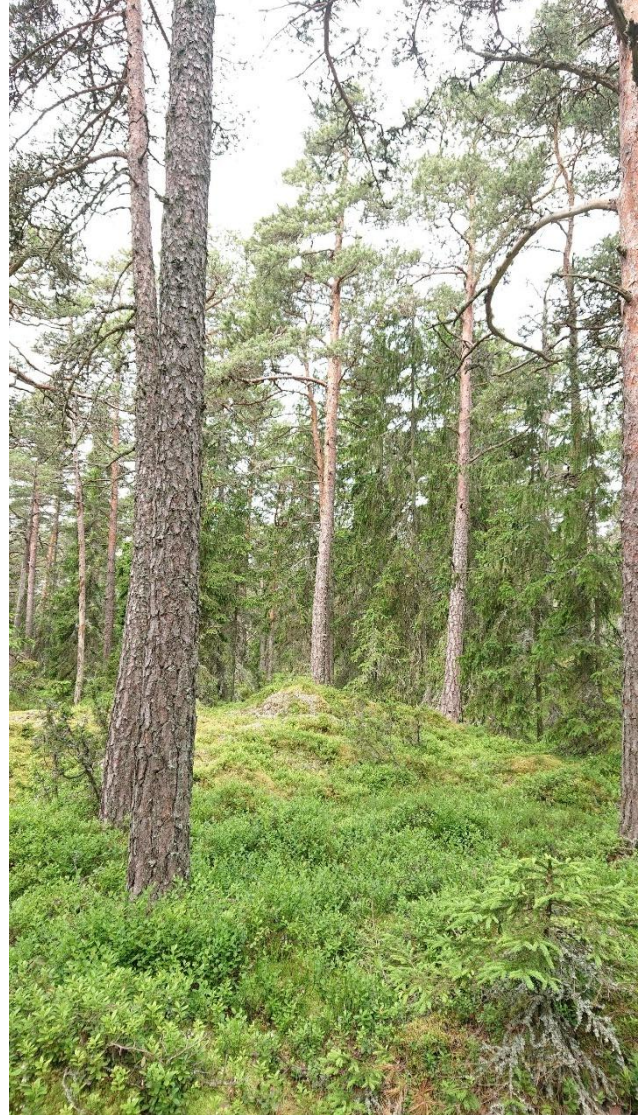
Kuvio 5

Pienialainen uudistus kypsä männikkö, jossa seassa myös kuusia. Kasvupaikaltaan kuivahko kangas, mutta laikuittain karuleimainen tuore kangas. Runsaasti lahoppuuta (muu arvokas elinympäristö).

Kuvio 6

Uudistuskypsä männikkö, joka on kasvupaikaltaan karuleimainen ja kivinen kuivahko kangas.

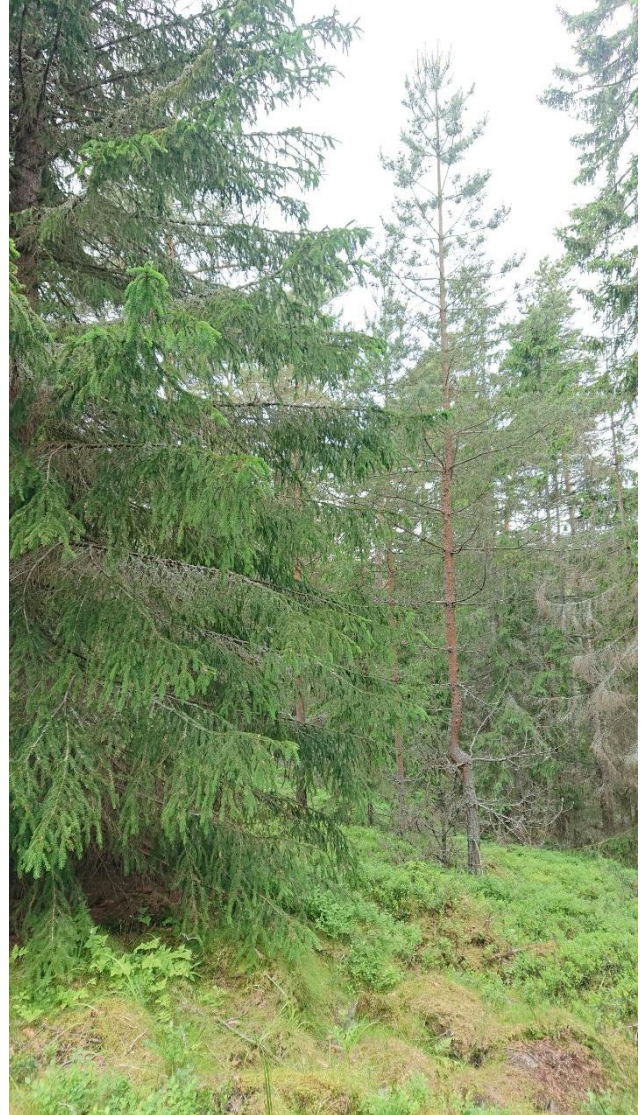
Kuvio 7

Uudistuskypsä männikkö, jossa seassa myös kuusia. Kasvupaikaltaan kuivahko kangas, joka vaihettuu laikuittain karuleimaiseksi tuoreeksi kankaaksi. Runsaasti lahoppuuta (muu arvokas elinympäristö).

Kuvio 8

Noin 1990–2000-luvun taitteessa siemenpuukaltaiseen asentoon hakattu metsikkö, joka on kehittynyt kaksijaksoiseksi. Uudistuskypsät siemenpuumännyt, joiden alle on kehittynyt mäntyvaltainen nuori kasvatusmetsä, jossa seassa myös kuusia ja rauduskoivuja. Pohjoisrannalle jätetty aikanaan suojavyyhyke. Kasvupaikka vaihtelee kuivahkosta kankaasta karuleimaiseen tuoreeseen ja pienialaisia lehtomaisiakin laikkuja.

Kuvio 9

Erirakenteinen männikkö, joka on kasvupaikaltaan karuleimainen kivinen ja merellinen kuivahko kangas. Vaihettuu kalliorantaan.

Kuvio 10

Pienialainen jäkälä- ja sammalpeitteinen kalliainen joutomaa, joka on metsälain 10§:n erityisen tärkeä elinympäristö (vähätuottoinen kallio).

Kuvio 11

Avokallioinen joutomaa, joka on metsälain 10§:n erityisen tärkeä elinympäristö (vähätuottoinen kallio).

Kuvio 12

Itämeren kivikkoinen niittyranta (muu arvokas elinympäristö), joka kuitenkin paikoin rihmalevän rehevöittäjä ja ruovikkoinen. Kivikkorannan kasvillisuudessa esiintyy mm. merirannikki, ketohanhikki.

Kuvio 13

Uudistuskypsä männikkö, joka on kasvupaikaltaan karuleimainen kivinen ja merellinen kuivahko kangas.

Kuvio 14

Uudistuskypsä männikkö, jossa aluspuu- ja alikasvosasemassa kuusia. Kuviolla myös runsaasti lahoppuuta (muu arvokas elinympäristö). Kasvupaikkana on kuivahko kangas.

Kuvio 15

Itämeren kivikkoinen niittyranta (muu arvokas elinympäristö). Kivikkorannan kasvillisuudessa esiintyy mm. merirannikki, ketohanhikki, merivirmajuuri.

Kuvio 16

Uudistuskypsä männikkö, joka on kasvupaikaltaan karuleimainen kivinen ja merellinen kuivahko kangas. Kuviolla runsaasti lahoppua (muu arvokas elinympäristö).

Kuvio 17

Avokallioinen joutomaa, joka on metsälain 10§:n erityisen tärkeä elinympäristö (vähätuottoinen kallio). Rannassa paikoin kivikkoista niittyrintaa, jossa esiintyy mm. keltamaite, merirannikki, ketohanhikki, meriputki, luhtavuohennokka.

